

Konvente

mbi

Esktradimin e Keqbërësëvet

në mes të Rëpublikës Shqiptare e të Mbretërisë

së Bashkuar të Britanis së Madhe

Shtypshkroja "Nikaj,, Tiranë 1926

Shkëlqësija e Tij Kryetar' i Republikës Shqiptare;
Edhe Madhënia e Tij Regji i Mbretërisë së
Bashkuar Britanis Madhe dhe Irlandës edhe i Do-
minioneve Britanike përtej Deteve, Imperatori Indjes;
mbasi kan vendosun me akord të bashkët, të bejnë
nji traktat për ekstradicjonin e kriminelve, kanë e-
mruar për këtë qëllim, si përfaqësues, fuqiplotë të
tyne:

Shkëlqësija e Tij Kryetar' i Republikës Shqiptare:
Zotni Hyssen Vrioni, Ministr' i Punëve të Jasht-
me dhe Zvendës Ministri i Drejtësisë;

Dhe Madhënia e Tij Regji i Mbretërisë Bash-
kuar Britanis Madhe dhe Irlandez edhe i Dominio-
neve Britanike përtej Deteve, Imperatori i Indjes:

Zotni W. E. O' Reilly, Envoyé Extraordinaire
et Ministre Plénipotentiaire të Tij pranë Qeverisë
Republikës Shqiptare:

Të cilët mbasi q' i parashtruan, njeni-tjetrit
dokumentat fuqiplotëse të tyre dhe të cilët i gjetën
në formën e duhur dhe të mirë, u muarë vesh
mbi artikujt që vijojn:

Artikulli 1.

Anat Kontraktuese të Larta lidhen t' i dorë-
zojnë njena-tjetrës, nën disa rastje dhe kondita që
përmenden në këtë traktat, a' o njerz të cilët gjë-
nden mbrenda në tokën e njënës s' Anë dhe të cilët

qenë akuzuar ose dënuar mbrenda në jurisdiksionin e tjetrës s' Anë për një prej krimeve ose delikteve të përmendun në art. 2 të këtij traktatit.

Artikull 2.

Ekstradicioni do të akordohet reciprokisht për krimet ose deliktet që vijojnë:

1. Vrasje (assassinat, atëvrasje, fëmijëvrasje, helmosje) ose atentat a konspiration për vrasje.

2. Vrasje për kast (« manslaughter »).

3. Të dhanunit e barneve ose të përdorunit e veglave me qëllim të shkaktoje deshtim (« avortement »).

4. Të rëmbyemit me qëllim turprimi (« rape »).

5. Turpruarit ose atentat për të turpruar një vajzë nën 14 vjeçë.

6. Sjelljet të pa turpshme.

7. Rembesë dhe të burgosunit kundra ligjit.

8. Të vjedhunit të fëmijëve si kundër dhe të lenit, të dëftuemit në publik ose të mbajtunit jashtë ligjes.

9. Abdukcion

10. Ruljani

11. Bigami

12. Të plagosunit me qëllim, ose damprurje

trupit.

13. Sulm me damprurje trupnore.

14. Të friksuarit me letër ose me tjera mjete, me qëllim të çëkëputë të holla ose gjera të tjera me vlerë.

15. Bé e remë ose të shtyemit për bé të remë

16. Zjar-vënje

17. Kursari ose hyrje me ndonji shtëpi, për vjedhje, kursari dhe të prishun me forim vjedhje ose abuzim besimi dhe vjedhje të hollash besuara

18. (« Fraad ») Mashtrim nga ana e një njeri të ngarkuar për të bërë një punë e një agjenti, banqeri, faktori, administratori, direktori antari ose ofiqali publik të ndonji kompanie, gjithashtu, konvertim fraudolese.

19. Të marit e të hollave, sigurimet vlefshme ose sendet të tjera me pretendim të remë; dhe pronje të hollash, sigurime vlefshme dhe pasuni me dijen se janë të vjedhuna e të marruna me të gënjer.

20. (a) Remësim ose jaterim i të hollavet ose venit në qarkullim të hollat të remsuara ose të jatersuara.

(b.) Të berit tue ditë pa autoritet ligjue e çdo far vegël ose maqinë të adoptuara me qëllim për të falsifikuar a imituar monedhat e mbretërisë.

21. Falsifikim ose përhapje e gjas së falsifikuar.

22. Krime kundra ligjes për falliment.

23. Çdo akt i bërë me qëllim keqdashje që të

verë në rezik sigurimin e njerzve që udhetojnë ose qi gjinden në udhe të hekurit.

24. Demtimi me keqdashje kundra pronjeve, në asht se ky demtim ndiqet prej ligjes.

25. Pirateria dhe krime ose delikte të tjera që behen në detë kundra njerzve ose plaçkave, të cillat krime ose delikte mbas nomevet të Anevet kontraktuese të Nalta, janë krime ose delikte ekstradicjoni.

26. Tregtija e sklevevet në mënyrë të tillë që formon një krime ose delikt kundra nomevet e të dy Shteteve.

Ekstradicjoni akordohet dhe për participim për ndonjë prej krimevet ose delikteve të shenuara më sipër në qoft se participimi kësodore asht i dënuarshem prej nomeve të dy Partive Kontraktuese të Larta.

Ekstradicjoni mund akordohet gjith ashtu, në qoftë se Shteti të cillit i behet kërkesa e gjene t' arsyshme për ç' do tjetër krim ose delikt, për të cilën dorëzimi mund të bahet si mbas ligjit në fuqi e të dy naltpërmendun Partive Kontraktuese.

Artikull 3.

Çdo anë i rezervon të drejtën të refuzoj ose të pranojë dorëzimin e Shtetasve ose të qytetarvet të vet njej-tjetrit.

Ekstradicjoni nuk do të behet në qoftë se personi që kërkohet është gjykuar dhe çkarkuar ose dënuar ose është nen gjyq në Shtetin ku është dhën kërkesa për krimin ose deliktin për të cilin ekstradicjoni kërkohet.

Në qoftë se personi i lypun mbrenda në Shtet prej të cilit kërkohet asht nen gjykim ose dënim, për një tjetër krim ose delikt, ekstradicjoni i tij do të ndaloher deri sa të mbarrojë gjykimi i tij në fjalë ose të marrë funt dënimi i tij në fjalë.

Artikull 5.

Ekstradicjoni nuk do behet në qoftë se pas të kryerit e krimit o deliktit ose pas nisjes së ndjekjes ose dënimt asht fituar me kalim kohe, si mbas nomeve të Shtetit aplikues ose të aplikuem.

Artikull 6.

Një kriminal i aratisur nuk do të dorëzohet në qoftë se krimi ose delikti për të cilin kërkohet dorëzimi i tij ka ndonji karakter politik, ose në provoft se kërkimi për dorëzimin e tij është berë me të vërtet me qëllimin që t'a heqin në gjyq ose t'a dënojnë për një krim ose delikt me karakter politik.

Artikull 7.

Një njeri i dorëzuar as me ndonji mënyrë s' mund të mbahet në burg ose të hiqet në gjyqje

në Shtetin të cilit i u bë dorëzimi për ndonji krim ose delikt tjetër ose për arsye të tjera, përveç atyreve për të cilat do të jetë bërë ekstradicioni gjere sa i dorëzuari të jetë këthyer prapë ose të ketë patur rast të këthehet prap në Shtetin prej të cillit ka qenë dorëzuar.

Këjo marrëveshje („stipulation») nuk asht e aplikshme për krimet dhe deliktet që janë bërë pas ekstradicionit.

Artikull 8.

Kërkesa për ekstradicion do të behet respektivisht me anën a agjenteve diplomatike të dy Partive Kontraktuese të Nalta.

Kërkesa e ekstradicionit për një person t'akuzuar lypset të jetë e shoqëruar prej një vendimit gjykatës („mandat d'arrêt") të dalun nga autoritetet kompetente të Shtetit që kërkon ekstradicionin dhe ky mandat duhet të jetë kështu që sikur krimi ose delikti në fjalë t'ish bërë mbrenda në Shtetin prej të cillit kërkohet ekstradicioni, të konstituojë dhe atje një krim ose delikt.

Në qoftë se kërkesa i përket një njeriu që ka qenë dënuar që përpara duhet të jetë e shoqëruar prej vendimit të dënimit që asht dhënë kundra personit të dënuar prej autoriteteve kompetente të Shtetit i cili bënë kërkesën për ekstradicion.

Një vendim i dhënë në mungesë („in contumaciam») nuk do të quhet si një dënim, po një njeri i dënuar kështu mund të konsiderohet si një njeri i akuzuar.

Artikull 9.

Në qoftë se kërkesa për ekstradicion është në akord me marrëveshtjen („stipulation») e sipër përmendun, autoritetet kompetente të Shtetit prej të cilit kërkohet duhet t'arestojnë t'aratisunin.

Artikull 10.

Një kriminal i aratisun mund të zihet me një mandatë të dhënë prej çdo gjykatëse policore, gjykatëse paqsores, ose një tjetër autoritet kompetent në njerin prej të dy Shteteve, në qoftë se ka të tilla informata ose qarje dhe të tilla prova ose pasqish procedurash, të cilat në mendjen e autoritetit që ka nxjerë mandatin justifikon të nxjerit e një mandate po që që, krimi ose delikti t'ish bërë ose personi t'ish dënuar në atë pjesë të Dominioneve të dy Partive Kontraktuese, në të cillën gjykatasi, gjykatës i paqes ose tjetër autoritet kompetent ka (eksercon) jurisdicjon. Në konfirmitet me këtë artikull i kërkuari do të lirohet sikur se mbrenda në 30 ditë nuk bahet nga ana e një agjentit diplomatik të Shtetit kërkues një kërkesë për ekstradicion në konformimet me stipulacionet të këtij traktati.

Gjithë këjo rregull do të aplikohet në rastin e personave t'akuzuar ose të dënuar për nonjë nga krimet ose deliktet të specifikuem në këtë traktat kur bëhet në detë të hapet mbi ndonji anie të njenit ose të tjetrit Shtet e cila anie mund të vije në një liman të Shtetit tjetër.

Artikull 11.

Ekstradicion do të bëhet vetun në qoftë se prova („evidence“) duket e mjaft pas nomeve të Shtetit prej të cilit kërkohet a se për të justifikuar të hequrit nën gjyq në rastë që krimi ose delikti t'ish bërë në tokën e këtij Shteti, ose për të provuar se i burgosuni është gjithë ay njeri që është dënuar nga gjykatore e Shtetit që ka bërë kërkesën, dhe se krimi ose delikti për të cilën asht dënuar kriminali asht prej atyre për të cilat ekstradicioni në kohën e një dënimi të tillë mund të akordohet nga ana e Shtetit prej të cilit kërkohet; dhe as ndonji kriminal nuk do të dorëzohet pa shkuar 15 ditë që nga data e burgimit të tij për të pritur mandatën për dorëzimin e tij.

Artikull 12.

Në qyrjen që do të bëhet si mbas marrëveshjeve („stipulation“) e sipër përmendun autoritetet e Shtetit ku u bë kërkesa do të pranojnë si provë të shëndoshë dëshmitet ose vërtetimet e betuara të dësh-

moreve të bëra në Shtetin tjetër, ose kopjet e tyre, dhe gjithë kështu mandatet dhe vendimet që vinë s'andejmi, ose kopjet e tyre, dhe certifikatat ose dokumentat gjyqësore duke treguar faktin e një dënimi, me kondita që të jenë autentike si pason:

1. Një mandat ose kopje e saj duhet të jetë e nënshkruar prej një gjykatësi ose zyrtari të Shtetit tjetër, ose duhet të jetë e vërtetuar nga ana e një gjykatësi, ose zyrtari të Shtetit tjetër se ashtë një kopje e vërtetuar e mandatës si t'a kërkojë rastl.

2. Dëshmitet ose pohimet ose kopjet e tyre do të jenë të vërtetuara nga dor'e një magjistrati, gjykatësi ose zyrtari të Shtetit tjetër se janë dëshmitet dhe pohimet origjinale ose që janë kopjet të vërteta të tyre, ashtu si t'a kërkojë rastl.

3. Një certifikatë ose dokument gjyqësor të cilat tregojnë faktin e një dënimi duhet të jetë e vërtetuar nga ana e një gjykatësi, magjistrat, ose zyrtari të Shtetit tjetër.

Në çdo mandatë, dëshmit, pohim, kopje, certifikatë ose dokument gjyqësor të këtijë duhet të jenë autentikuar qoft me benë e do një dëshmitari, qoft me vulën zyrtare të Ministrisë së Drejtësisë a ndonji Ministri të tjetër të Shtetit tjetër ose me ndonji mënyrë tjetër autentifikimi që pranohen

aso kohe prej [nomit të Shtetit të cillit i është bërë kërkesa per ekstradicjon.

ARTIKULLI 13.

Në qoft se një njeri që kerkohet nga njera e Partive Kontraktuese të Larta në bazë të këtij traktati, kerkohet edhe prej një ose ma shumë fuqive per shkak të krimeve ose delikteve të tjera të bëra mbrenda në juridikjonin e tyre, ekstradicjoni i tij do t' akordohet Shtetit i cili ka dhënë kërkesen me parë se të tjerat perveç se ky në pastë hequr dorë nga këjo kërkesë.

ARTIKULLI 14.

Në qoft se nuk sillen prova të mjafta per ekstradicjon më dy muaj e siper prej dates së zenit t' aratisunit, ose mbrenda në një kohë më të gjatë që ashtë caktuar prej Shtetit prej të cillit kerkohet ose prej gjykatores së këtij, i aratisuni do të lehet i lirë.

ARTIKULLI 15.

Të gjith sendet e zëna të cillat i kish në posesion të vet njeriu që dorëzohet në kohën e zënjes së tij dhe çdo send që mund të shërbej për provë per krimin ose deliktin, do të dorëzohet kur të bëhet ekstradicjoni gjer më atë masë që jep leje nomi i Shtetit që bënë dorëzimin.

ARTIKULLI 16.

Çdo Anë Kontraktuese e Lartë do të heqë shpenzimet e shkaktuara nga të zënit në tokën e vet nga burgimi dhe nga të shpënit gjer në kufi të vet të njerzvet të cillët mund të ketë pranuar të dorëzojë si mbas këtij traktati.

ARTIKULLI 17.

Marrëveshtjet ("stipulations") e këtij traktati do të jenë të zbatueshme deri ku japin leje nomet, në të gjith Dominionet e Madhënis Tij Britanike perveç Dominioneve të vet-qeverisura të shënuara këtu ma posht d. m. th. Dominioni i Kanades, Kommonvelth i Australisë (zihen mbrenda Papua edhe Norfolk Island), Dominioni i Zelandës së Re, Bashkimi i Afrikës së Jugës, Shteti i Lirë i Irlandës dhe Neufoundlandes dhe India, me konditë gjithnji që marrëveshtjet ("stipulations") e sipërshënuara do të jenë të aplikushme në çdo Dominion të sipërshënuar ose në Indie, për të cilat perfaqësonjesi i Madhënis Tij Britanike në Durrës do të japë një notë për Qeverin e Dominionit ose të Indiës, me qëllim të aplikimit të këtij traktati edhe prap me konditën qi të jenë kompetent që të dy Partit Kontraktuese të përfundojnë veç e veç aplikimin e këtij traktati në çdo Dominion të sipërshënuar ose

në Indië me anën e një note me këtë qëllim e cilla të mos kapërxejë një vit dhe të mos jetë më pak se gjashtë muaj.

ARTIKULLI 18.

Kërkesa për dorëzimin e kriminalit t'aratisun, i cili ka gjet refugjin në ndonjë prej Dominioneve, Kolonive ose Posesioneve të vetqeveruese të Madhënis Tij Britanike në të cilat zbatohet ky traktat, do t'i bëhet Qeveritarit të Përgjithshëm, Qeveritarit ose autoritetit të një Dominionit, Kolonisë ose Posesionit vetqeverues të tillë nga ana e kryenëpunësit konsular të Shqipënisë pranë Dominionit, Kolonisë ose Posesionit vetqeverues të tillë.

Një kërkesë e tillë do t'u gjejte gjithmonë nën dispozicionin të këtij traktati aq sa të jetë e mundur dhe deri ku përmeton ligji i Dominionit, Kolonisë ose Posesionit vetqeverues të tillë prej Qeveritarit të Përgjithshëm, Qeveritarit ose krye-autoritit, i cili, me gjithë këtë do të jetë i lirë ose të bëjë dorëzimin ose t'i paraqesin çështjen, Qeverisë së Madhënisë Tij Britanike.

Kërkesa për dorëzimin e një kriminali t'aratisun që jepet nga ana e një Dominionit, Kolonisë ose Posesionit të vetqeverisun të Madhënisë Tij Britanike do të rregullohet aq sa të jetë e mundur prej rregullave të vendosura në nenët e sipërme të këtij traktati.

ARTIKULLI 19.

Kuptohet se qyshket ("stipulations") e dy nënëve të sipërme aplikohen dhe për Protektoratat Britanike të poshtë treguara sikur të ishin këto Posesione të Madhënisë Tij Britanike d. m. th. Protektoratat Beqhuanaland, Gambia, Kenya, Nigeria, Rhodesia, të veriut, Territoriet veriore të Golden Coast, Nyasaland, Sierra Leone, Solomon Islands, Somaliland, Svaziland, Uganda dhe Zanzibâr, edhe për këto vende (territories) që vijojnë në respekt të cillave një mandat është pranuar nga ana e Madhënisë Tij Britanike për Shoqërinë e Kombeve, d. m. th. British Cameroons, British Togoland, vendi (territory) Tanganyika e Palestinë.

Kuptohet prapë se po që se pas të nënshkruarit të këtij traktati, shifet e arësyeshme që të ndodhën dispoza të këtij traktati mbi ndonjë protektorat Britanik përveç atyreve që përmenden më sipër, ose mbi ndonjë Shtet të mprojtur nga Britania ose mbi ndonjë vend për të cilin është pranuar një mandat nga ana e Madhënisë Tij Britanike përveç atyreve që përmenden më sipër, për Shoqërinë e Kombeve, përban edhe vende (territories) në respekt të cillave mandata ustrohen në emër të Qeverisë të Madhënisë Tij Britanike prej Qeverisë të Commonwealth të Australis, të Qeverisë të Dominionit të New Zeelande dhe të Qeverisë të Bashkimit të Afri-

kës Jugut, qyshket ("stipulations") e dy neneve të sipërme do quhen si t'aplikuëshme edhe për protektoratat ose Shtetet ose viset e Mandatuara të tilla që prej datës edhe në menyrë të shenuëme në notat që këmbëhen me qëllim të zgjatimit të tillë të traktatit.

Veç këtyre kuptohet dhe se dispozitat e këtij traktati që aplikohen për nënshtetas Britanik, do të numërohen si t'aplikuëshme, dhe kundrejt vendësve të çdo protektorate, Shteti të mprojtur ose vendi të Mandatuar Britanik në të cillët stipulatat e dy neneve të sipërme aplikohen ose do të aplikohen pas këndej.

ATIKULLI 20.

Ky traktat do të hyjë në fuqi dhjetë ditë pas botimit të tij në konformitet me format e caktuara prej nomeve të Partive Kontraktuese të Larta. Mund të marrë fund prej sejcillës Partie Kontraktuese të Larta me anën e një note datë e së cillës të mos kapërcejë një mot dhe të mos jetë përpara se gjasht muaj pas nënshkrimit të këtij traktati.

Traktati do të ratifikohet dhe ratifikimi do të këmbëhet në Tiranë aq shpejt sa të jetë e mundur. Për deshmë të këtyre, përfaqësuesit fuqplotë të dy anëve kanë nënshkruar këtë traktat dhe kanë vendë mbi të sejcili vulën e vet.

U bë në Tiranë në duplikat në tekstin Anglisht e Shqip prej të cilëve i pari konsiderohet authoritative, sot ditë,